

ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದುದೇ ಸಾಹೇಬರ ಸ್ವಪಾಲಿಟಿಯಲ್ಲವೇ?...

ಒಮ್ಮೆ ಹೀಗೆ ಕ್ಯಾಷುವಲ್ವಾಗಿ ಹ್ಯಾಟ್‌ಲೆಸ್ ಸಲ್ಯೂಟು ಕೊಟ್ಟ ಹೊಸ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯೊಬ್ಬನನ್ನು ಸಾಹೇಬರು ತಡವಿಕೊಂಡರು. “ಯಾರಪ್ಪಾ ನಿಂಗೆ ಸಲ್ಯೂಟು ಹೊಡೆಯಕ್ಕೆ ಕಲಿಸಿದ್ದು. ಮೊದಲು ಅವನಿಗೆ ತರಬೇತಿ ಕೊಡಬೇಕು ನೋಡು. ಅಲ್ಪಯ್ಯಾ? ಯಾವ ಸೀಮೆ ಟ್ರೇನಿಂಗು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ನೀವೆಲ್ಲಾ? ಮೊದ್ಲು ಜೀವನದಾಗೆ ಶಿಸ್ತು ಕಲೀರಯ್ಯಾ, ನಿಮ್ಮ ಸಲ್ಯೂಟು ಬೇಕು ಅಂತ ಕೇಳಿದೋನು ಯಾರು?... ಗೌರವ ಕೊಡಬೇಕು ಅನ್ನಿಸಿದ್ದೆ ಶಿಸ್ತುಬದ್ಧವಾಗಿ ಹೊಡೀರಿ, ಬೇಡಾ ಅಂದರೆ ಅಂಡು ತಿರುಗಿಕ್ಕಂಡು ಆ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ನಿಂತುಂಬುಡಿ. ಸುಮ್ಮೆ ಹೊರಟೋಗ್ಗೀನಿ, ಅದು ಬಿಟ್ಟು... ಈ ಅರ್ಧಂಬರ್ಧ ಸಲ್ಯೂಟು ಹೊಡೆದು ಯಾಕೆ ಇಲಾಖೆಗೆ ಅವಮಾನ ಮಾಡ್ತೀರಿ?” ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು.

ಗೆಳೆಯ ಮನೋಜನೇ ಒಮ್ಮೆ ಯಾಮಾರಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಯಾವುದೋ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಪು ಟೀಪಾಯಿ ಮೇಲಿಟ್ಟಿದ್ದವನು ಸಾಹೇಬ್ರು ತಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಬಂದ್ತೊಂತ ಎದ್ದು ಥಟಾರನೆ ಬರಿಗೈಯಲ್ಲೇ ಸಲ್ಯೂಟು ಬಾರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಸಾಹೇಬರು ನಿಂತಲ್ಲಿ ಏನು ರಿಯಾಕ್ಷನ್ನು ಕೊಡದಿದ್ದರೂ ಒಮ್ಮೆ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ನೋಡಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಒಳಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಯಾಕೆ ಅವರು ತನ್ನ ಸಲ್ಯೂಟು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಲೆಲಿ ಹುಳು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡವನಿಗೆ ತಪ್ಪಿನ ಅರಿವಾಗಿದೆ. ಕೆದಕಿದರೆ ತನಗೇ ತಲೆಬೇನೆ ಅಂದುಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನಾಗಿಯೂ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಆತ ಬಿಟ್ಟರೂ ಸಾಹೇಬರು ಬಿಡಬೇಕಲ್ಲ?

ಮುಟಮುಟ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಲಂಚ್ ಅವರಿನಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಚೇಂಬರಿಗೆ ಕರೆದು ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ತಾವೂ ಊಟ ಮಾಡದೆ ಅವನಿಗೂ ಊಟ ಮಾಡಲು ಬಿಡದೆ ನೀಡಿದ ಆ ‘ಲಾಸ್ಟ್ ಲೆಕ್ಚರಿ’ನ ಸಮಾನವಾದ ಬೋಧನೆ ಅವನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಶಿಸ್ತಿನ ಸಿಪಾಯಿ

